

[Oluf Pedersen.]

en Statstvang overfor Landbruget, og selv om en Del af Landbrugets Folk maaske ønsker denne Statstvang, bør man alligevel gøre sig klart, at der er mange, mange Landmænd, som er Modstandere af, at der gribes ind paa denne Maade. Hvis Staten vil forlange en Destruering af Kreaturer, saadan som det her foreslaas, maa det være naturligt, at Staten betaler derfor og ikke, at der iværksættes en Særbeskatning af andre Landmænd end dem, der — maaske — faar Fordel af Destrueringen. Det gælder ikke mindst om et Forhold som Destruering af tuberkuløse Køer, det er da mærkeligt, at man paalægger de sunde Besætninger at betale for, at de syge Besætninger kan blive indskrænket. Jeg tror ikke, man siger meget forkert, naar man anser dette for at være en Nitte for dansk Landbrug. I Stedet for denne „Planøkonomi“, denne Varefordyrelse, man her gaar ind for, burde man være gaaet til en Tilpasning af alle Landbrugets Udgifter. Man kan jo nok staa op, saaledes som det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde, og klage over, at der her i Danmark er lavere Priser paa Landbrugsprodukter end i andre Lande, men man maa dog gøre sig klart, at naar Landbruget skal sælge paa Verdensmarkedet, skal det kunne producere billigere end andre Lande, saa skal det producere til Verdensmarkedets Priser. Nu har Venstre-Mindretallet her udtalt et Ønske om Minimalpriser, men jeg er enig med Flertallet i, at man maa afvise et saadant Krav. Intet egner sig nemlig daarligere til Planøkonomi end netop Landbruget, og det er mærkeligt at se, at det er Partiet Venstre, der stiller Krav om Planøkonomi for det Erhverv, som Partiet repræsenterer.

Hvad de Konservatives Forslag angaar, hørte vi jo her i Eftermiddag Partiets Ordfører hævde, at den Slagteafgift, der var indført, ikke gavnede Landbruget, men derefter ser man det konservative Folkepartis Repræsentanter stille Forslag om, at man skal udvide denne Beskatning paa Landbruget; naar de 10 Kr. ikke hjælper, skal de have mere af samme Slags. Det skal nok blive godt, naar man fortsætter paa den Maner! Man skal altsaa have en Afgift, og denne Afgift skal gaa igennem Statskassen. Man har aabenbart den Opfattelse, at naar Pengene kommer en Tur ind gennem Statskassen, yngler de, saa der bliver mange flere af dem, men Forholdet er det stik modsatte: man faar ikke saa mange ud, som man har betalt ind.

Vi fra vor Side maa vende os imod

denne „Planøkonomi“ som livsfarlig for det danske Landbrug. Vi har anvist det Mittel, der burde bringes i Anvendelse, nemlig Tilpasning. Vi maa derfor gaa imod Lovforslaget. Vi mener, at man her griber ind paa Omraader, der ligger udenfor, hvad Staten burde beskæftige sig med, og jeg vil tro, det er tvivlsomt, om det, man gør her, er i Overensstemmelse med den Erhvervsfrihed, Grundloven har hjemlet. Jeg vil henstille til det konservative Folkeparti, der har sin Opmærksomhed saa stærkt henvendt paa Grundloven, at tænke over, om ikke de Indgreb, man her gør i Erhvervslivet, er i Strid med den Erhvervsfrihed, der burde være de danske Erhverv tilsikret. Det, man gør her, tror jeg er at gøre ondt værre.

Jeg maa fraraade de Konservatives Ændringsforslag, jeg maa tage Afstand fra Venstres Forslag om Minimalpriser, og jeg maa ogsaa fraraade Flertallets Forslag, selv om dette er det svageste Udslag af „Planøkonomi“.

Landbrugsministeren (Bording): De Bemærkninger, Flertallet har fremsat i Betænkningen om Ønskeligheden af at gaa over til at betale forskellige Priser paa de Dyr, der bliver destrueret, og Udtalelsen om, at man ønsker Eksporten forbeholdt for de Egne i Landet, hvor man gennem Slægtled har beskæftiget sig med Kvægproduktion, kan jeg fuldt ud tiltræde. Jeg kan tilføje, at Flertallets Ændringsforslag til § 1 kan jeg modtage, hvorimod jeg maa fraraade Mindretallets Ændringsforslag.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der anbefalede Mindretallets Ændringsforslag, gjorde dette navnlig ved at anbefale Minimalpriser. Jeg skal hertil sige, at selvfølgelig er Minimalpriser intet værd, hvis man ikke kan garantere Producenterne, at de faar disse Minimalpriser, og for at opnaa Minimalpriser maa man enten have Penge, der garanterer, at man kan betale disse — og hvor mange der skal til, kan ingen sige —, eller ogsaa maa man destruere Kreaturerne, saa at der ikke kommer flere frem paa Markedet, end at man kan opnaa Minimalpriserne; men for at kunne destruere det Antal, der saa kan blive Tale om, maa man ogsaa have ubegrænsede Pengemidler. Det, der foreslaas fra vor Side, er at destruere i et Omfang, man kan overse. Det har vist sig i den Tid, den gældende Lov har virket, altsaa i 6 Uger, at med de Beløb, der stilles til Raadighed gennem den 10 Kr.s Afgift, som nu foreslaas fortsat, har man kunnet destruere 3 100 Kreaturer om Ugen, ogsaa i den sidste Uge — hvad